

הצד האחד:

„הנסיעה לכינוס הכת היא בבחינת שוחד ומעשה של שחיתות!“

הצד השני:

„המאשימים מתוסכלים בגלל חוסר קידום מקצועי באוניברסיטת חיפה!“

התוצאה:

„מועצת הפקולטה למדעי החברה החליטה להתכזר מבלי לקבל החלטה!“

לדעתו המניע של אנשים אלה אינו קשור ישירות לפרשה אלא לגישות של מרירות ותיסכול עקב חוסר קידום. הוא אומר זאת כי אין לו ברירה, שכן האשימו אותו בשוחד וב"שחיתות". הוא לא לקח שוחד ולדעתו יש לו מידה גדולה של הגינות ציבורית. הוא תובע מאותם אנשים שיפרטו באיזה שוחד מדובר, שוחד כספי, מיני או בתפקיד.

קטע מתוך הפרוטוקול הסודי של קטנת הפרופסורים על הנסיעות לכינוס הכת התימהונית

הדרגים לרעיין ולתמיכה בו וכך סעיף הדבר באוניברסיטת חיפה.

הפרופסור שלמה ברנזיץ שב להגן על הכינוסים המדעיים שעורכים חסידי הכומר מון. הוא מצייין כך נאמר בפרוטוקול, כי הוא נהנה מן הכינוסים המדעיים. לדעתו, זהו כינוס בלתי רגיל שבו ניתן לגרוש אנשים מתחומים ומאוצות שונות. הכינוס מעשיר אותו אישית מבחינה מרעית והוא חיוני לו.

לקראת סיומה של הישיבה הסוערת התחילו לעלות הצעות להחלטה. היו כאלה שתבעו כי אותם שהאשימו את תכריהם ב"שוחד" וב"שחיתות" יתנצלו, או שיועמדו לדין על-ידי מוסדות האוניברסיטה. הר"ר שפירא שב ותקף. הוא אמר שהוא מסתייג הסתייגות מוחלטת מכל מיני רמזים והתבטאויות של פרופסור רפפורט... ביטויים כמו 'פרודורים' אינו כליכך נחמד... היתה כאן בעייה ציבורית והיא ררשה ליוני."

כסוף הדיון נעשה הכל כדי לטאטא את הנושא אל מתחת לשטיח. הר"ר יוג'ין וינר הציע שלא להצביע, ושלא תהיה החלטה. הוא הציע אפילו שלא לרשום פרוטוקול מן הישיבה. הר"ר עובדיה שפירא הסכים להסיר את הצעתו להצבעה, וגם הר"ר לפסיכולוגיה סם רקובר הציע לפזר את הישיבה ללא הצבעה.

כסופו של דבר הורמו הידיים, ומועצת הפקולטה למדעי החברה החליטה להתפורר כלי לקבל החלטה בנושא של "ההשתתפות בכינוס סים" גם לוותר על "דיון תוכני של הכינוסים". גם אחרי הדיון במועצת הפקולטה המשיכה פרשת התומכים בכומר מון ומתנגדיו לסעור במיסדרונות של אוניברסיטת חיפה. תומכיו של מון הבהירו, כי אין בדעתם לוותר על הנסיעות לכנסים המהנים והמעניינים. מתנגדיהם לא מוכנים לעבור על כך לסדר היום.

כאשר שוחח הפרופסור בנדק עם העולם הזה, הוא הירבה לרמוז בשעת השיחה כי בקשר הישראלי עם הכנסייה של מון יש דברים שהשתיקה יפה להם. עכשיו, מן העיון שפרוטוקול של ישיבת מועצת הפקולטה, מתברר כי גם הפרופסור שלמה ברנזיץ רמז שהנסיעה לכינוסים של מון עשויה להועיל למדינת ישראל.

איזה סוג של תועלת יכולה מדינת ישראל להפיק מן הכינוסים של מון?

על התשובה אפשר ללמוד כאשר בוחנים את זרותם של המשתתפים בכנסים: הגנרל האמריקאי ברימוס ג'ון סינגלאוב, שנאלץ לפרוש מהצבא אחרי שהתנגד לתביעתו של הנשיא לשעבר ג'ימי קרטר לקצץ במצבת הכוחות הצבאיים של ארצות-הברית בדרום-קוריאה; אנליקה אלטמיראנו, מועמדו של הימין באל-סלאואדור; העיתונאי ארנו הדבורסגרייב, הידוע בקשריו עם סיר-איי-אי וג'וארדו אלפרדו מדראנו, יועץ מיוחד של כוחות הביטחון בהונדורס.

ממשלת ישראל, ככל הנראה, רואה בכינוסים כשלה מן הורמנות מצויינת להיק קשרים עם נציגים כמה מהמישטרים החשובים ביותר בעולם — והפרופסורים הנוסעים מחיפה משתפים פעולה בחפזי-לב. שלמה פרנקל

ראש הכת: הכומר מון ואשתו ס. באיזה שוחד מדובר כספי, מיני או בתפקיד?

הפרופסור ברנזיץ לא אמר עם מי התייעץ וממי קיבל אישור לחשיבותם של הכינוסים של מון למדינת ישראל. אפשר רק לנחש.

מישטרי חושך

הפרופסור צבי סובל, שגם הוא מילא תפקידים בכירים באוניברסיטה, כיקש את רשות הדיבור כדי לתקוף את הנוסעים לכינוסי מון. הוא אמר, שהמילים שחיתות ושוחד אינן במקומן ויש כאן בעייה לקסיקוגרפית, אך "לדעתו חיוני לרון בשאלה האם חיוני שיש בידי של חבר באוניברסיטה להעלות טובות הנאה לחברים. באשר למינים, הם עומדים בשולי החברה וקיימת התנגדות עזה לפעולותיהם מצד היישוב היהודי העילמי ובמיוחד באמריקה... הם פונים למוז' מנים, תחילה בדרך הגבוה ביותר ואחר כך בדרך נמוך יותר, וכך מתפתים יתר

כל המענות וההשערות שלו בנושא הנסיעה.

על ההאשמות החריפות של בית-הלחמי השיב הפרופסור שלמה ברנזיץ, מי שהיה רקטור הפקולטה. ברנזיץ אמר, שהוא אינו מוכן לקבל שמישהו או מוסד מסויים יגיד לו לאן לנסוע ולאן לא לנסוע. ברנזיץ אמר, כי לא נראה לו שיש משהו מפוקפק או חשוד בנסיעה לכינוסים המדעיים של הכומר מון וכנסיות האיחוד. דבריו של ברנזיץ על ההאשמות כשחיתות ו'שוחד מצוטטים כך בפרוטוקול הרישמי של הישיבה:

קיימות פנים רבות לארגומנט זה, וזהו תיבת-פנדורה שאותה אין פותחים, וטעות חמורה תיעשה אם ככלל ניגע בשאלה זאת, ובשאלה המהותית של הקריטריונים של הנסיעה לכינוסים.

הוא מצייין כי התייעץ בקשר לנסיעה בפעם הראשונה ונאמר לו, כי מדינת ישראל רואה אינטרס רציני בנסיעה זו, ולכן הוא מציע לא לעסוק בכך?

ואלה הם, במיקרה או שלא במיקרה (ההדגשה במקור) בעיקר תוספי עמדות בכירות באוניברסיטה... הכינוסים שבהם מדובר הם כינוסים שלגביהם קיימת אידיהסכמה בעולם האקדמי, הן ביחס לאופיוס ולטיבם של מארגניהם, והן ביחס למטרותיהם ה' גלויות והסמויות (ההדגשה במקור) של הכינוסים..."

הר"ר שפירא גילה, כי אנשי מון משלמים לאורחיהם בכינוסים על פי דרגות שונות של חשיבות. יש אנשים, רגולים" המקבלים תשלום על כל הוצאותיהם — טיסות ואירוח. יש גם אנשים, "חשובים" שחייבים לשלם כעצמם את הוצאות-הטיסה בלבד, ויש גם אנשים חשובים במיוחד" המקבלים גם תשלום של 3,000 דולר תמורת השתתפותם.

אחרי הסתערותו של שפירא, בא מסע ההתנגנות של אוהדי הכומר מון. הר"ר אהרון כפיר והר"ר דן פלונטל תבעו לרון כהאשמות של שחיתות שהועלו נגד הנוסעים לכינוסים, אך עד מהרה עברה רשות-הדיבור אל הפרופסור אברהם רפפורט, מן הנוסעים.

רפפורט נקב בשמות המפורשים של תוקפיו: "ר"ר (נני) בית-הלחמי דיבר על אנשים שנסעו לכינוס והאשים אותם בלקיחת שוחד; הר"ר (מיכאל) סולטמן דיבר על שחיתות ואילו הר"ר עזרא שפירא דיבר על חוסר-הגינות ציבורית". הפרופסור רפפורט מצוטט כך בפרוטוקול, המוסר את דבריו המשתתפים בגוף שלישי:

לדעתי, המניע של אנשים אלה אינו קשור ישירות לפרשה, אלא לגישות של מרירות ותיסכול עקב חוסר קידום. הוא אומר כי אין לו ברירה, שכן האשימו אותו בשוחד וב"שחיתות".

הוא לא לוקח שוחד ולדעתו יש לו מידה גדולה של הגינות ציבורית.

הוא תובע מאותם אנשים שיפרטו באיזה שוחד מדובר, שוחד כספי, מיני או בתפקיד, ואם לא — שיתנצלו המאשים.

הוא מבקש מדר' סולטמן שיבאר באיזה מעשה שחיתות הוא מאשים אותו באופן אינדיבידואלי.

בתגובה על התקפתו של רפפורט, נטל הר"ר בני בית-הלחמי את רשות-הדיבור. בישיבת הפקולטה הקודמת, הוא אומר, הוא לא ריבר רק על "שוחד" ועל "שחיתות" אלא גם על "פחד". אמר בית-הלחמי: "קיימת כאן הנחה בסיסית כי בולנו עומדים למכירה, וכי זו שאלה של מחיר. יש אנשים שהוזמנו ולא נסעו, ומו שנסע — נמכר. אני סבור כי העניין של הכינוס מעורר תמיכה בעולם האקדמי, וכי זו עובדה סוריאליסטית כי דווקא אוניברסיטה זו הסכה להיות מיוצגת במיוחד בי כינוס..."

נמשך העלה בית-הלחמי האשמה חריפה. כך נאמר בצ'יטוט הלא ישר בפרוטוקול: "ר"ר בית-הלחמי מסביר, כי לנסיעות

לכינוס מגיעים דרך אדם מסויים בסקולטה. אותו אדם מסויים עמד באותה תקופה בהליכי העלאה בדרגה. מתוך עיון בחומר גלוי שדלת אליו בשפע לאחר הישיבה הקודמת, ומתוך זה שאנשים באו ומסרו לו מידע, אושרו